

« zurück blättern vor »

WEK subst. m., ab 1933; auch *weck*; ‘Einmachglas mit gläsernem Deckel, das mit Hilfe einer Gummidichtung und einer Metallfeder hermetisch verschlossen wird’ – ‘słoik ze szklaną pokrywką zamykany hermetycznie za pomocą gumowej uszczelki i metalowej sprężynki’: (1933) 1949 Goj.Dzień 104, DOR *Ze spizarki wywędrowały stoje. Kompot z agrestu z weka, bez najmniejszego szumu i niejasności.* ○ 1937 ENCPRZEW *Wecka aparaty (weka), szklane stoje uszczelnione gumowym krążkiem.* ○ 1951 Miern. Przetw. 4, DOR *Powidelka z róży należy zabezpieczyć przed psuciem przez zalanie stoików pechem lub pasteryzowanie w słoikach z gumkami, zwanych wekami.* ○ 1960 Życie Warsz. 222, DOR *Produkcja wecków nie jest (...) wielka, a potrzeby, w związku z urodzajem owoców, wszędzie duże.* – nur DOR. ◇ **Var:** *weck* subst. m., [hapax] 1960 Życie Warsz. 222, DOR – nur DOR; *wek* subst. m., (1933) 1949 Goj.Dzień 104, DOR – nur DOR. ◇ **Etym:** nhd. *Weckglas* subst. n., ‘Glasgefäß, in dem Lebensmittel haltbar gemacht werden’, BRO. ◇ **Der:** *weckowy* adj., [hapax] 1950 Jaroch.Niemil. 147, DOR, zuerst geb. DOR; *wekować* v. imp., [hapax] 1960 Życie Warsz. 222, DOR, zuerst geb. DOR. ❖ Bereits 1930 erwähnt ENCGUT s.v. *konserwy*: “szklane stoje, uszczelnione gumowym krążkiem (system Wecka i Rexa)”.

« zurück blättern vor »